

פרשת במדבר

בני נפתלי תולזוותם למשפחותם.

בכל השבטים כתיב "לבני" ורק אצל נפתלי כתיב "בני". והבעל הטורים כתוב ליישב הטעם בזה, לפי שבשבט נפתלי היו בנות יותר מבנים, וכך רמז בברכת נפתלי עניין של אשה, דהראשי תיבות של אליה שלוחה הנוטן הוא אשה. אלא שלא באיר בעל הטורים מודיע הוסרה בשליל כך אותן ".ל"

ונראה לבאר ע"פ מה שכתב הגרא על הפסוק בקהלת, עת לבכות ועת לשחוך, עת ספוד ועת רקווד, דלמה בשני האחרונות החסיר ".ל". ואמר דהלה הוא בגמר דמבלין תלמוד תורה להכנסת כלה ולהוציאת המת. וכיון שהאות ".ל" מורה על לימוד תורה, ובעת ספוד ועת רקווד מבטلين תורה, לכך השמייט מהם אותן ".ל".

ולפי זה יש לבאר בעל הטורים. שהיה שבשבט נפתלי הרוב היו בנות, ובנות פטורות מתלמוד תורה, לכך השמייט מהם אותן ".ל".

(פנינים משלחו גבוה)

באחד לחודש השני בשנה השנייה יצאם מארץ מצרים.

רש"י אמר שמותוך חיבתו לפניו מונה אותן כל שעיה. כשיצאו מצרים מנאן, וכשנפל בעגל מנאן לידע מניין הנוטרים, וכשבאו להשרות שכינתו עליהם מנאן, שבאחד בניסן הוקם המשכן ובאחד באיר מנאן. וצריך להבין למה לא מנאן מיד אחורי הקמת המשכן.

ויל לפי שנאמר לקמן פקודת בני לוי... כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם, ופירש רש"י מישיכאו מכל נפלים הוא נמנה לקרוא שומר משמרת הקודש. וכך לא מנאן עד א' באיר, כדי שיוכלו לכלול במניין גם את הלויים שלא היו עדין בן חדש בשעת הקמת המשכן והשרות השכינה.

(עיטורי תורה)